

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Summa Casuum
Conscientiæ, Sive De Instructione Sacerdotum Lib. VII**

**Toledo, Francisco de
Coloniæ Agrippinæ**

84. De iurisdictione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

absoluere, & dispensare: irregularitas autem non tollitur per solam absolutionem, sed per dispensationem: Dispensatio autem non datur in iubilæis. Pœnæ autem illæ, à quibus in iubilæis absoluedi datur facultas, sunt quæ per absolutionem solam tolluntur. Idemque dicendum est de quibuscunque concessionibus, aut facultatibus à Sede Apostolica emanatis, in quibus sola absoluedi facultas datur.

De iurisdictione.

CAPVT LXXXIV.

Aliud impedimentum, quod solet Sacerdotem à suo retrahere officio, ex defectu iurisdictionis. Est enim necessaria potestas iurisdictionis ad Sacramentorum administrationem.

Tamen notare oportet, quod dupliciter potest impediri administratio Sacramentorum: primo modo, quo ad rectum usum; altero modo, quo ad usum.

Tunc impeditur quoad rectum usum, cum, si Sacramentum administratur, tenet & sequitur effectus Sacramenti in recipiendo, tamen peccat qui exhibet.

Tunc verò impeditur quoad usum, cum irrita est ipsa Sacramenti administratio, quia vere non sequitur effectus Sacramenti.

Iuxta hoc dico primò, in Sacramento pœnitentiæ, est necessaria iurisdictione quoad usum, id est, si quis non habens iurisdictionem, id est, non existens Episcopus, Parochus, vel habens curam animarum, intentet absoluere, absolutio nulla est, quia non est iurisdictione. Vnde Sacerdos simplex non potest absoluere à peccato, exceptis tamen in tribus casibus.

Primò, in tempore mortis, aut periculo mortis.

Secundò, cum peccata sunt venialia, aut mortalia, sed iterum confessà, & absoluta.

Tertiò, cum in eum transfertur auctoritas, vel per licentiam Episcopi, aut Parochi, vel per diploma, vel privilegium Papæ, in quo conceditur facultas eligendi Confessarium.

Dico

Dico secundò, in aliorum sacrorum administratione necessaria iurisdictione quoad rectum usum, non tamen quoad usum. Explico: Nullus potest conferre Eucharistiam, & extremam Vnctionem, vel Ordines, vel Baptismum sollemniter nisi habens iurisdictionem in eum, cui confert, vel ex commissione habentis. Si tamen conferat, peccat, & tamen Sacramentum tenet. In Eucharistia verò, & extrema Vnctione tempore necessitatis, non peccaret conferendo: in Matrimonio autem non est necessaria, quia non ibi ut conferens concurrat Sacerdos. Modo habetur in Concil. Trid. sess. 24. c. 17. *Qui aliter quàm presente Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius loci, seu Ordinarij licentia, & duobus vel tribus testibus maritum contrahere intentabunt, eos sancta Synodus, ad sic contrahendum omnino inhabiles reddat, & huiusmodi contractus etiam.*

Dico tertio, Ad baptismum conferendum non sollemniter, eo modo, quo laicus potest conferre, non est necessaria iurisdictione, nec quoad usum, nec quoad rectum usum, si numerum conferatur, quando necessitas imminet. Et hæc sententia hoc impedimento.

De peccato mortali.

CAPVT LXXXV.

Mortale peccatum est impedimentum, non quidem quoad usum ordinum, nec sacramentorum administrationem impediens, ut falso hæretici fingunt, sed quoad rectum usum. Sacramenta enim collata ab his, qui in peccato sunt mortali, suum consequuntur in suscipiente effectum: tamen qui sic ministrant, male, & cum peccato ministrant.

In cuius gratiam notandum est, peccatores hos ministros posse esse in triplici differentia. Aut enim sunt peccati ab Ecclesia, aut tolerati: & hi, vel publici, vel privati, seu occulti.

Præcisi dicuntur, qui sunt ab Ecclesia separati, vel peccatam ab officio exclusi, ut Apostatæ, hæretici, schismatici, degradati, depositi, suspensi, excommunicati, interdicti irregulares.

Tolerati sunt, qui in alijs sunt peccatis, propter quos